

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 19Csp/79/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117211781
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2018:3117211781.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín sudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v spore žalobkyne J. V. J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. B., B. XXX/XX, štátna príslušnosť SR proti žalovanému BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09 Francúzska republika, konajúcou na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, práv. zast. Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., IČO: 36 862 169 so sídlom Ružinovská 42, Bratislava o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyňi sumu 1.349 Eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. Vo zvyšku súd žalobu zamietá.
- III. Žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,86 % s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Žalobkyňa sa pôvodnou žalobou podanou dňa 16.6.2017 domáhala proti žalovanému označenému ako CETELEM SLOVENSKO a.s. so sídlom Panenská 7,812 36 Bratislava, IČO: 35 787 783 a právneho nástupcovi: BNP PARIBAS personal Finance, Karadžičova 2, 821 08 Bratislava, IČO: 47 258 713 vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.800,44 Eur. V žalobe uviedla, že dňa XX.XX.XXXX bola medzi CETELEM SLOVENSKO a.s. ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom uzatvorená Žiadosť/ Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXXXXX, na základe ktorej časti B sa veriteľ zaviazal žalobkyňi poskytnúť úver vo výške 9.333,- Sk, s tým, že sa žalobkyňa zaviazala uvedený úver zaplatiť veriteľovi v 10 mesačných splátkach vo výške 1.037,- Sk, splatných vždy k 15. dňu v mesiaci so splatnosťou prvej splátky 15.6.2002 a RPMN predstavovala 13,48%. Zmluva bola vopred veriteľom pripravená ako formulár, a do jej časti C/ úverová karta, časti D/ poistenie klienta, časti F/ dohoda o zrážkach zo mzdy, časti E/ súhlas so spracovaním údajov nie je možné nič mechanicky vpisovať, meniť text. Žalobkyňa si uplatňuje nároky z časti C/ žiadosti, v ktorej je uvedená žiadosť žalobkyne, aby ju uvedený veriteľ zaradil do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- SK a vydal jej úverovú kartu na jej meno, so záväzkom žalobkyne splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % poskytnutého úverového rámca pri úrokovej sadzbe platnej ku dňu podpisu žiadosti vo výške 2,39 % mesačne s povinnosťou platiť poplatok 19,- SK mesačne a bol uvedený príklad: ročná miera nákladov pri prvom čerpaní vo výške 10.000,- Sk a pri pravidelnom mesačnom splácaní splátky vo výške 1.000,- Sk bez poistenia je 18,56 % p. a.. Na uvedenú zmluvu sa vzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z.. Žalobkyňa odcitovala ustanovenia § 4 ods. 1, ods. 2 písm. h/, i/, j/, k/, § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., § 40, § 52 ods. 1 až 2 Občianskeho zákonníka. V žalobe uviedla, že zmluva o úvere je neplatná. Nebola dodržaná písomná forma v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z.. Ďalej uviedla, že v zmluve nie je uvedený údaj o

RPMN, ktorý je povinnou náležitosťou zmluvy podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z.. Aj zmluva o revolvingovom úvere musí obsahovať RPMN, a v tomto smere žalobkyňa poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 215/2012 zo dňa 10.10.2012. Chýbajúci údaj o RPMN má za následok, že úver sa podľa § 4 ods. 2 písm. g/ zákona č. 258/2001 Z.z. považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z výpisov z účtu klienta, ktoré má žalobkyňa v dispozícii vyplýva, že od júla 2009 až do podania žaloby boli uskutočnené výbery v sume 3.270,51 Eur a žalobkyňa zaplatila sumu 5.070,95 Eur. Preplatok potom predstavuje sumu 1.800,44 Eur a ide o bezdôvodné obohatenie žalovaného na jej úkor. Žalobkyňa odcitovala ustanovenia § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka a uviedla, že má za to, že žalovaný konal úmyselne, keď vyberal plnenie, napriek tomu, že neuviedol zákonom predpísané náležitosti v zmluve a bol uzročený s tým, že neuvedenie týchto náležitostí spôsobuje zákonné sankcie v podobe bezúročnosti a bez poplatkovosti úveru alebo nemožnosti požadovať úroky a poplatky. Žalovaný, ktorého predmetom činnosti je poskytovanie úverov z vlastných zdrojov je povinný konať s odbornou starostlivosťou. Jeho konanie, ktoré je v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch a všeobecne záväznými právnymi predpismi musí mať znaky úmyslu. Odkázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011, podľa názoru ktorého dlhodobé ignorovanie zákonnej povinnosti uvádzať ročnú percentuálnu mieru nákladov sa nedá hodnotiť inak ako úmyselné konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu.

2. Vzhľadom na skutočnosť, že z výpisu z obchodného registra bolo zistené, že žalovaný 1/ CETELEM SLOVENSKO a.s. zanikol výmazom z obchodného registra dňa 30.06.2016 v dôsledku zlúčenia so spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, ktorá je jeho právnym nástupcom, kedy stratil právnu subjektivitu ešte pred začatím konania, a teda ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý sa nedá odstrániť, súd pre tento neodstrániteľný nedostatok procesnej podmienky konanie uznesením č.k. 19Csp/79/2017-158 zo dňa 10.10.2018 v časti proti žalovanému 1/ zastavil. V ďalšom konaní súd pokračoval so žalovaným 2/, voči ktorému tiež smerovala žaloba ako proti právnemu nástupcovi žalovaného 1/ s tým, že žalobkyňa nesprávne označenie žalovaného 2/ odstránila na výzvu súdu vo svojom podaní zo dňa 20.10.2017 doručenom tunajšiemu súdu dňa 25.10.2017. Žalobkyňa týmto podaním správne za žalovaného spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž 750 09 Francúzska republika, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902 konajúca prostredníctvom svojej organizačnej zložky BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Panenská 7, 812 36 Bratislava, IČO: 47 258 713

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril v podaní zo dňa 18.12.2017. Žiadal v ňom, aby súd konanie zastavil z dôvodu neodstrániteľných nedostatkov podmienok konania. Žalobu žalobkyňa podala dňa 16.6.2017 proti CETELEM SLOVENSKO a.s., ktorá obchodná spoločnosť zanikla výmazom z obchodného registra dňa 30.6.2016, teda ešte pred podaním žaloby. Preto by mal súd konanie podľa § 161 ods. 2 CSP zastaviť. Nie je správne ani označenie právneho nástupcu uvedenej obchodnej spoločnosti BNP PARIBAS personal Finance Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 48 258 713. Vzhľadom na tú skutočnosť, že ide o organizačnú zložku zahraničnej právnickej osoby - BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v obchodnom registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 90, táto nedisponuje právnou subjektivitou. Návrh na pokračovanie v konaní tak smeruje voči subjektu, ktorý nemá procesnú subjektivitu. Žalobkyňou označený subjekt nemá z hľadiska hmotného práva postavenie právnickej osoby (ani podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka či Zákona o bankách). Neexistencia procesnej subjektivity žalovaného predstavuje neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. Uvedená skutočnosť má za následok nedostatok procesnej podmienky, ktorý nie je možné odstrániť (a to ani prípadnou opravou označenia sporovej strany). Dôsledkom uvedenej skutočnosti má byť zastavenie konania. Nedostatok právnej subjektivity nemožno zohliť ani prípadnou opravou, ktorú žalobkyňa podala na základe výzvy súdu. Žalobkyňa označila žalovaného v žalobe jasne, určito, zrozumiteľne; pokiaľ však takto označená osoba nemá právnu subjektivitu, ide o neodstrániteľný nedostatok podmienky konania. V takto vadne začatom spore nie je možné pokračovať a rozhodovať. Najvyšší súd SR v tejto súvislosti konštatoval, že ak je žalovaný v žalobe označený úplne, presne, určito a zrozumiteľne, nie je vadou tohto podania skutočnosť, že nemá spôsobilosť byť účastníkom konania; ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť. Žalovaný vo svojom vyjadrení potvrdil, že dňa XX.XX.XXXX bola medzi CETELEM SLOVENSKO a.s. ako veriteľom a žalobkyňou ako dlžníkom uzatvorená Žiadosť/Zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru. Predmetom tejto Zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo

dňa XX.XX.XXXX (ďalej len „Úverová zmluva“) bol podľa časti B1 poskytnutie úveru vo výške 9.333,- SK, s tým, že sa žalobkyňa ako dlžník zaviazala uvedený úver zaplatiť veriteľovi v 10 mesačných splátkach, každá vo výške 1.037,- SK, vždy k 15. dňu v mesiaci. Predmetom zmluvy bola podľa časti C) Úverová karta: žiadosť žalobkyne, aby ju uvedený veriteľ zaradil do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca, poskytol jej úverový rámec vo výške 20.000,- SK a vydal úverovú kartu na jej meno. Ďalej sú v tejto časti C) Úverová karta jednoznačne a zreteľne uvedené údaje týkajúce sa úverovej karty v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi platnými ku dňu uzatvorenia Úverovej zmluvy, a to: „Zaväzujem sa splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % mne poskytnutého úverového rámca. Úroková sadzba platná ku dňu podpisu Žiadosti je 2,39 % mesačne. Výška poplatku za odoslanie výpis z úverového účtu je 19,- SK mesačne (výpis je vyhotovený v prípade pohybov na účte), príklad: ročná miera nákladov pri prvom čerpaní vo výške 10.000,- Sk a pri pravidelnom mesačnom splácaní splátky vo výške 1.000,- Sk bez poistenia je 18,56 % p. a.“ V Úverovej zmluve žalobkyňa prehlásila, že sa oboznámila so Všeobecnými podmienkami CETELEM SLOVENSKO a.s. pre poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej aj „VÚP“) a súhlasí s nimi bez výhrady. Z bodu V. 10. týchto VÚP vyplýva, že VÚP sú neoddeliteľnou súčasťou všetkých úverových zmlúv uzavretých medzi klientom a veriteľom. Podľa bodu 1.4. VÚP, VÚP sú výzvou neurčenému počtu osôb na podanie návrhu na uzavretie zmluvy v súlade s týmito podmienkami subjektu, ktorý výzvu urobil, t.j. žalovanému. Proces uzatvorenia Úverovej zmluvy, či už ide o klasický úver alebo časť C) úverovú kartu je v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka upravujúcimi proces uzatvárania zmlúv, vrátane spotrebiteľských zmlúv. Odcitoval ust. § 43a Občianskeho zákonníka. Všeobecné ustanovenia VÚP v bode II. zakotvujú, že klient je povinný vyplniť žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru (ďalej len „Žiadosť“) na príslušnom formulári schválenom Cetelemom, prípadne vyplniť osobný dotazník, ktorý je jeho súčasťou (viď bod II.-I.-I VÚP). V bode II.-1.-2 VÚP je ďalej uvedené, že Žiadosť sa po jej riadnom vyplnení, označení dátumom a podpísaní klientom stáva návrhom klienta na uzavretie zmluvy (ďalej len „Návrh“). Návrh predkladá klient Cetelemu priamo alebo prostredníctvom zmluvného predajcu. Žalovaný odcitoval ustanovenia § 43a ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka. S prihliadnutím na citované ustanovenia Občianskeho zákonníka, ako aj na čl. IV. VÚP bolo v danom prípade prijatím návrhu zo strany spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. odoslanie oznámenia o prijatí žiadosti a poskytnutí úverového rámca žalobkyňi, a to v nadväznosti na posúdenie priebehu splácania klasického úveru. Uvedené oznámenie zaslal CETELEM SLOVENSKO a.s. žalobkyňi spolu s úverovou kartou, s ktorou žalobkyňa následne čerpala revolvingový úver. Ďalej žalovaný odcitoval ust. § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa bodu III.-1.-1 prvej vety časti III. (Klasický úver) VÚP prijatím návrhu a teda okamihom vzniku zmluvy je v zmysle § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka odoslanie písomného oznámenia o prijatí adresovaného klientovi alebo prevod peňažných prostriedkov zodpovedajúcich výške poskytnutého úveru alebo jeho dohodnutej časti uvedenej v Návrhu na účet predajcu, prípadne iným dohodnutým spôsobom. Ďalej je v tomto ustanovení uvedené, že vznik zmluvy potvrdí Cetelem klientovi písomne. Podľa čl. IV. (Úverový rámec - revolvingový úver, úverová karta) bodu IV.-I.-I. VÚP v prípade prijatia Návrhu podľa čl. III.-I.-I. Cetelem zaradí klienta medzi žiadateľov o poskytnutie úverového rámca a vydanie úverovej karty. Cetelem poskytne klientovi úverový rámec a vydá úverovú kartu po posúdení údajov v žiadosti o poskytnutie klasického spotrebiteľského úveru a priebehu jeho splácania. Prijatím návrhu podľa časti C Žiadosti je v súlade s § 275 ods. 4 Obchodného zákonníka poskytnutie úverového rámca klientovi. Poskytnutie úverového rámca, vydanie úverovej karty a číslo účtu karty oznámi Cetelem klientovi. Ďalej žalovaný uviedol, že úverová zmluva obsahovala všetky náležitosti, vyžadované zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy, pričom je potrebné prihliadať aj na povahu revolvingového spotrebiteľského úveru a ust. § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z., podľa ktorého pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. CETELEM SLOVENSKO a.s. si splnil zákonom uloženú notifikačnú povinnosť, keď informoval žalobcu ako klienta o všetkých podmienkach poskytnutého úverového rámca. V časti C) Úverová karta Úverovej zmluvy je uvedená výška úverového rámca 20.000,- Sk, čím je splnená povinnosť veriteľa informovať žalobcu ako spotrebiteľa o stanovenom úverovom limite. Ďalej je uvedená aj mesačná úroková sadzba vo výške 2,39 % a príklad výpočtu ročnej miery nákladov. Výška poplatku za správu revolvingového úveru je 19,-SK. Vo VÚP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou Úverovej zmluvy, sú v čl. IV. podrobne uvedené podmienky, za ktorých môžu byť jednotlivé dojednania zmluvných strán v Žiadosti/Zmluve o poskytnutí

spotrebiteľského úveru zmenené alebo doplnené. Vyššie uvedeným bola splnená povinnosť informovať spotrebiteľa o ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená. V bodoch IV.-4.-1., IV.-4.-2., IV.-4.-3. a III.-6.-1. VOP sú podrobne uvedené podmienky, za ktorých môže byť Úverová zmluva ukončená a ako sa záväzky zmluvných strán vysporiadajú po ukončení zmluvného vzťahu. Vyššie uvedeným bola splnená povinnosť informovať spotrebiteľa v súlade s ustanovením čl. 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Úverová zmluva predstavuje platný právny úkon, na základe ktorého bol žalobkyni poskytnutý tzv. klasický spotrebiteľský úver a revolvingový spotrebiteľský úver, pričom pre žalobkyňu ako dlžníka vyplynula povinnosť uhradiť predmetné úvery riadne a včas spolu s príslušenstvom (vrátane úroku a ďalšieho zákonného príslušenstva pohľadávky). Žaloba o vydanie bezdôvodného obohatenia teda nie je dôvodná. Tvrdenie žalobkyne o tom, že Úverová zmluva neobsahuje RPMN, nezodpovedá skutkovému stavu daného prípadu. V zmluve o revolvingovom spotrebiteľskom úvere je uvedený príklad výpočtu RPMN a to v súlade s ustanovením § 3 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. Žalovaný poukazuje aj na ust. § 4 ods. 2 Zákona č. 258/2001 Z.z., v ktorom sú uvedené špecifické náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z ust. § 4 ods. 4 Zákona č. 258/2001 Z.z. vyplýva, že pri nesplnení podmienok podľa odsekov 2 a 3 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe (a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo (b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba. Žalovaný odcitoval ust. § 451 ods. 1, ods. 2, § 457 Občianskeho zákonníka. V prípade, ak predmetnú úverovú zmluvu súd predbežne posúdi ako neplatný právny úkon z dôvodu nedodržania zákonom stanovenej písomnej formy, je nepochybné, že plnenie žalobkyne žalovanému nie je bezdôvodným obohatením, a to s poukazom na ust. § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. V takom prípade sa žalobkyňa nemôže domáhať voči žalovanému nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia, keďže plnenie poskytnuté žalobkyňou sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje. Napriek uvedenému žalovaný podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka vzniesol námietku premlčania týkajúcu sa všetkých platieb žalobkyne, uhradených pred viac ako dvoma rokmi od podania žaloby (ktorá bola súdu doručená dňa 16.06.2017), teda týkajúcu sa uplatneného nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia u platieb žalobkyne, uhradených pred viac ako dvoma rokmi od podania žaloby. Ďalej uviedol, že žalobkyni bol poskytnutý revolvingový spotrebiteľský úver, ktorý žalobkyňa pravidelne čerpala počas obdobia takmer 14 rokov; celkovo žalobkyňa vyčerpala sumu 5.606,63 Eur. Žalobkyňa titulom jednotlivých splátok uhradila veriteľovi celkom sumu 8.916,34 Eur. Žalobkyni preto nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.800,44 Eur neprislúcha. Na základe vyššie uvedených skutkových a právnych dôvodov žalovaný žiadal, aby súd konanie zastavil z dôvodu nedostatku procesných podmienok, resp. aby súd po vykonaní dokazovania žalobu v celom rozsahu zamietol.

4. Žalovaný v podaní zo dňa 14.2.2018 zotrval na vznesenej námietke premlčania. Nie je možné súhlasiť s argumentáciou žalobkyne, že žalovaný konal úmyselne; úmyselné získanie tvrdeného bezdôvodného obohatenia musí byť žalobkyňou aj preukázané, t.j. žalobkyňa musí v tomto smere uniesť dôkazné bremeno. Žalobkyňa však nijakým spôsobom ani dôkazmi nepreukázala, že by žalovaný mal v zmluvnom vzťahu so žalobkyňou úmysel sa na jej úkor bezdôvodne obohacovať. Žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 16Co/1392/2014-197 zo dňa 24.09.2015, v ktorom súd uvádza, že „K preukázaniu úmyslu na strane odporcu nepostačuje len tvrdenie, že odporca v čase uzavretia zmluvy neuviedol v zmluve RPMN (ktorú navyše v zmluve o revolvingovom úvere ani nie je možné určiť). Navrhovateľ mal možnosť oboznámiť sa s právnymi predpismi, teda mal možnosť nedovolené úroky či poplatky nezaplatiť.“ V odôvodnení predmetného rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sa poukazuje na skutočnosť, že „Zodpovednosť za bezdôvodné obohatenie je objektívneho charakteru (nález Ústavného súdu SR č.k.: IV.ÚS 554/2012-35) a predpokladom jeho vzniku nie je protiprávny úkon obohateného ani jeho zavinenie podstatné je iba to, že stav obohatenia vznikol“. Relevantným tak môže byť iba samotný vznik stavu bezdôvodného obohatenia. Krajský súd v Banskej Bystrici v obdobnej veci v rozsudku č.k.: 16/Co/1392/2014-197 konštatoval, že „Tým, že odporca neuviedol výšku úrokov z úveru a poplatkov priamo v zmluve o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, nemožno dospieť k právnomu záveru, že odporca mal vedieť, že nebude môcť od navrhovateľa ako dlžníka žiadať úrok z úveru, prípadne iné poplatky. Ak odporca kalkuluje s tým, že v prípade neplnenia si povinností navrhovateľom bude môcť od neho žiadať aj iné plnenie než istinu, resp. jej splátky, neznamená to, že má úmysel sa bezdôvodne obohacovať.“ Ďalej žalovaný poukázal aj na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 14Co/1015/2014 zo dňa 25.04.2016, v ktorom súd konštatoval,

že na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi odporcu pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv. V každom jednotlivom prípade je povinnosť s poukazom na okolnosti uzavretej úverovej zmluvy preukázať, že odporca v čase uzavretia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Ani skutočnosť, že odporca chcel získať odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver, nedokazuje jeho úmysel získať bezdôvodné obohatenie. V čase uzavretia zmluvy ani v čase prijatia platieb od navrhovateľa nemohol odporca vedieť ani predpokladať, že o niekoľko rokov neskôr posúdi súd ním uzavretú zmluvu s navrhovateľom ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti podľa zákona č. 258/2001 Z.z. Žalovaný uviedol, že úmyselné zavinenie obsahuje zložku vedomostnú, ako aj vôľovú, a môže mať podobu priameho úmyslu alebo nepriameho úmyslu. V priamom úmysle je akcent na vôľovej zložke, ale nepopiera sa tým vedomostná zložka. Vôľu nemožno izolovať od vedomia, pretože je vždy spojená so sledovaným cieľom či zámerom, a preto jej musí predchádzať uvedomenie si tohto cieľu či zámeru. Pri nepriamom úmysle je zoslabená vôľová zložka. Ide najmä o prípady, keď osoba chce spôsobiť určitý následok, uvedomujúc si, že popri ňom alebo namiesto neho môže spôsobiť iný následok. Uzrozumenie osoby vyjadruje aktívny vôľový vzťah osoby k spôsobenému následku, čím je mienená vôľa, ktorá sa prejavila navonok správaním tejto osoby. CETELEM SLOVENSKO a.s. riadne a v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov, ako poskytovateľ úverov je dlhodobo etablovaný na trhu, koná vždy s odbornou starostlivosťou, na základe všeobecne záväzných právnych predpisov platných v čase uzatvárania úverových zmlúv a z tohto dôvodu nemá ani potrebu bezdôvodne sa obohacovať. Z uvedeného vyplýva, že nemohlo prísť k priamemu úmyslu, nakoľko je potrebné uvedomenie si svojho konania, a ani k nepriamemu úmyslu, nakoľko sa vyžaduje uzrozumenie a v tomto konkrétnom prípade absentuje. Teda nie je možné hovoriť o úmyselnom bezdôvodnom obohatení. Námietka žalobkyne, že Úverová zmluva, na základe ktorej bol poskytnutý revolvingový spotrebiteľský úver, nebola uzatvorená v písomnej forme, je nedôvodná a nezohľadňuje argumentáciu a dôkazy, predložené žalovaným k vyjadreniu zo dňa 18.12.2017. CETELEM SLOVENSKO a.s. návrh žalobkyne na uzatvorenie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere písomne akceptoval, čoho dôkazom je písomné oznámenie CETELEM SLOVENSKO a.s., adresované žalobkyni, zo dňa 13.09.2002.

5. Z podania žalobkyne zo dňa 26.1.2018 vyplýva, že žiadala, aby súd pokračoval v konaní s právnym nástupcom CETELEM SLOVENSKO a.s.. Ako už bolo uvedené, keďže žalobkyňa v žalobe označila na žalovanej strane dva subjekty, a to CETELEM SLOVENSKO a.s. a aj jeho právneho nástupcu, podanie bolo neurčité a vyžadovalo si výzvu súdu v zmysle § 129 ods. 1 CSP. Výzva súdu bola opodstatnená aj z dôvodu, že žalobkyňa v žalobe označila ako právneho nástupcu spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. pobočku zahraničnej banky jej názvom, adresou sídla a identifikačným číslom, no neuviedla obchodné meno, adresu sídla a identifikačné číslo zahraničnej právnickej osoby, za ktorú na území SR koná táto pobočka. Pobočka zahraničnej banky ako organizačná zložka zahraničnej právnickej osoby nemá právnú subjektivitu, ako správne poukázal žalovaný vo svojom vyjadrení, no právnú subjektivitu má zahraničná právnická osoba. Preto šlo jednoznačne o neúplné označenie žalovanej strany, ktoré vyžadovalo doplnenie žaloby na základe výzvy súdu. Jednalo by sa zo strany súdu o prílišný formalizmus, pokiaľ by konanie zastavil v celom rozsahu pre neexistenciu právnej subjektivity pobočky zahraničnej banky, ako to navrhoval žalovaný. Z obsahu žaloby totiž vyplýva, že žalobkyňa sa domáha nárokov zo zmluvy o úvere uzavretej s CETELEM SLOVENSKO a.s., ktorého právneho nástupcu označila žalobkyňa už v žalobe (hoci neúplne), a z uvedeného vyplýva, že žaloba smerovala aj proti právnemu nástupcovi pôvodného veriteľa zo zmluvy o úvere CETELEM SLOVENSKO a.s.. Aj Ústavný súd SR v náleze sp. zn. II ÚS 675/2016 zo dňa 12.1.2017 a Najvyšší súd SR v uznesení sp. zn. 6Cdo 149/2011 zo dňa 28.10.2011 vytýkali prílišný formalizmus všeobecným súdom nižšieho stupňa, ktoré v obdobných právnych veciach nevyzvali žalobcu na opravu neúplného označenia žalovaného za situácie, keď z obsahu žaloby bolo zrejmé, voči ktorému subjektu žaloba smeruje, no namiesto toho konanie zastavili, resp. žalobu zamietli z procesných dôvodov. Keďže žalobkyňa nesprávne označenie žalovaného následne na výzvu súdu opravila, súd v ďalšom konaní pokračoval so žalovaným BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, konajúcim prostredníctvom pobočky.

6. Spor bol prejednaný podľa § 180 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v neprítomnosti žalovaného, ktorý s tým súhlasil, v konaní ho zastupoval jeho právny zástupca. Strany boli na pojednávanie riadne a včas predvolané, o odročenie pojednávania nežiadali.

7. Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, oboznámením žiadosti/zmluvy o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa XX.X.XXXX, žiadosti o úver zo dňa 15.5.2002, potvrdenia o výške príjmu žalobkyne zo dňa 15.5.2002, výpisov z kreditnej karty za obdobie od 6/2009 do 5/2017, doplnenia žaloby zo dňa 20.10.2017, vyjadrení žalovaného zo dňa 18.12.2017, 14.2.2018, výpisu z obchodného registra ohľadom CETELEM SLOVENSKO a.s., akceptačného listu zo dňa 13.9.2002, potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 18.12.2017, potvrdenia o prijatí splátok zo dňa 18.12.2017, vyjadrenia žalobkyne zo dňa 23.1.2017, výpisov z obchodného registra ohľadom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713.

8. Zo žiadosti o úver zo dňa 15.5.2002 bolo zistené, že žalobkyňa dňa 15.5.2002 v predajni Elektro Jánošík v Trenčíne požiadala právneho predchodcu žalovaného CETELEM SLOVENSKO a.s. o poskytnutie úveru v sume 9.333 Sk na kúpu tovaru v cene 10.370 Sk s úhradou akontácie 1.037 Sk a s povinnosťou úhrady 10 mesačných splátok po 1.037 Sk s dátumom prvej splátky 15.6.2002. V žiadosti/zmluve o poskytnutie spotrebiteľského úveru zo dňa 15.5.2002 v časti B sú uvedené tieto náležitosti zmluvy o úvere s termínom splatnosti splátok 15. deň v mesiaci a RPMN vo výške 13,48%. Uvedená listina má v časti C/ vopred predtlačené formulárové ustanovenia s textom, že žalobkyňa ako klient žiada, aby ju CETELEM SLOVENSKO a.s. zaradil do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca vo výške 20.000,- SK a vydal jej úverovú kartu na jej meno, so záväzkom žalobkyne splácať čerpaný úver a príslušné náklady v pravidelných mesačných splátkach vo výške minimálne 5 % poskytnutého úverového rámca pri úrokovej sadzbe platnej ku dňu podpisu žiadosti vo výške 2,39 % mesačne s povinnosťou platiť poplatok za odoslanie výpisu z úverového účtu 19,- SK mesačne a bol uvedený príklad na výpočet ročnej miery nákladov pri prvom čerpaní vo výške 10.000,- Sk a pri pravidelnom mesačnom splácaní splátky vo výške 1.000,- Sk bez poistenia je 18,56 % p.a..

9. CETELEM SLOVENSKO a.s. v liste zo dňa 13.9.2002 adresovanom žalobkyňi uviedol, že akceptuje jej návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere, číslo úverového účtu XXXXXXXXXXXXXXX s úverovým rámcom 20.000 Sk a výškou mesačnej splátky 1.000 Sk.

10. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 18.12.2017, potvrdenia o prijatí splátok zo dňa 18.12.2017 a predložených výpisov z kreditnej karty číslo účtu XXXXXXXXXXXXXXX bolo zistené, že žalobkyňa prostredníctvom úverovej karty čerpana od 26.9.2002 do 24.5.2016 peňažné prostriedky v celkovej výške 5.606,63 Eur a uhradila od 9.10.2002 do 10.3.2017 CETELEM SLOVENSKO a.s. a následne jeho právnenému nástupcovi celkovú sumu 8.916,34 Eur.

11. Žalobkyňa na pojednávaní trvala na podanej žalobe. Uviedla, že keď uzatvárala zmluvu o splátkovom úvere v Elektre Jánošík v Trenčíne, mala záujem o financie tovaru na splátky. Žalobkyňa netušila, že v tejto zmluve je obsiahnutá ďalšia zmluva v jej časti C/ zmluva o úverovej karte. Žalobkyňa nežiadala o úverovú kartu, žiadala o úver na kúpu tovaru. Žalobkyňa zmluvu pred jej podpisom nečítala celú, len ju preletela očami. Jej niektoré časti sú uvedené veľmi malým písmom, takmer nečitateľným. Pri čítaní zmluvy sa žalobkyňa zamerala na splátkový úver na kúpu tovaru, teda v akých mesačných splátkach bude úver splácať, za aký čas bude úver vyplatený. Predajca Elektro Jánošík žalobkyňi nevytvoril podmienky a nedal jej ani dostatočný čas na to, aby sa dôkladne oboznámila s celou zmluvou vrátane obchodných podmienok. Žalobkyňa súhlasila s údajmi uvedenými v potvrdení o celkovom čerpaní úveru a v potvrdení o celkových úhradách na základe úverovej karty, ktoré potvrdenia predložil žalovaný.

12. Právny zástupca žalovaného na pojednávaní žiadal žalobu zamietnuť. Pridržal sa tvrdení uvedených v písomných vyjadreniach žalovaného. Poukázal na to, že žalobkyňa podľa jej tvrdenia nemala záujem uzavrieť zmluvu o revolvingovom úvere, no napriek tomu týždeň po tom ako jej bola doručená úverová karta, začala úver čerpať, a bolo teda na jej slobodnom rozhodnutí a vôli, či úver prostredníctvom karty bude čerpať, alebo nie. Zmluva o revolvingovom úvere je platná aj s poukazom na ustanovenie § 4 ods. 4 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v zmysle ktorého ak aj zmluva neobsahuje predpísané náležitosti, je platná, ak spotrebiteľ začal úver čerpať.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa Typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

15. Podľa § 23a ods. 2 zákona č. 634/1992 Zb. Typová zmluva nesmie obsahovať

a) neprímerané podmienky, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán, najmä

1. podmienky, ktoré viažu predaj výrobku alebo poskytnutie služby na odobratie iného výrobku alebo na prevzatie inej služby,

2. podmienky, ktorými sa podmieňuje predaj výrobku alebo poskytnutie služby požiadavkou, aby spotrebiteľ zabezpečil pre predávajúceho ďalšieho spotrebiteľa, ktorý s ním uzavrie rovnakú alebo podobnú zmluvu;

b) podmienky, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 34 Občianskeho zákonníka Právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

17. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

18. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

19. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

20. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

21. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

22. Podľa § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka Za bezdôvodné obohatenie sa nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premičaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy.

23. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

24. Podľa § 2 písm. a/, b/ Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy /ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z."/ na účely tohto zákona sa rozumie

Písm. a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

Písm. b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

25. Podľa § 4 ods. 1 Zákona č. 258/2001 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

26. Z obsahu žaloby žalobkyne, jej doplnenia vyplýva, že žalobkyňa sa proti žalovanému domáha vydania bezdôvodného obohatenia z dôvodu, že žalovanému, resp. jeho právnenému predchodcovi vyplatila na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere peňažné plnenia, na ktoré nemal žalovaný, ani jeho

resp. jeho právny predchodca nárok, pretože podľa žalobkyne zmluva o spotrebiteľskom revolvingovom úvere je absolútne neplatná, a úver je bez úročný a bez poplatkov pre absenciu zákonných náležitostí.

27. Závazky vznikajú podľa § 489 Občianskeho zákonníka aj z bezdôvodného obohatenia. Za bezdôvodné obohatenie sa v zmysle § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka považuje majetkový prospech získaný plnením na úkor iného, pričom kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Jednotlivé skutkové podstaty bezdôvodného obohatenia sú vymedzené v ust. § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa svoj nárok oprela o skutkové tvrdenia, ktoré možno v rámci právneho posúdenia nároku podradiť pod skutkovú podstatu, v zmysle ktorej žalovaný získal na úkor žalobkyne majetkový prospech bez právneho dôvodu. Obsahom záväzku z bezdôvodného obohatenia je povinnosť osoby, ktorá sa bezdôvodne na úkor iného obohatila vydať tento majetkový prospech osobe, na úkor ktorej sa bezdôvodne obohatila, a oprávnenie osoby, do ktorej majetkovej sféry sa zasiahlo domáhať sa vydania neoprávneného majetkového prospechu, alebo ak to nie je možné peňažnej náhrady. Dôkazné bremeno o vzniku bezdôvodného obohatenia, o konkrétnej výške tohto nároku ako aj o osobe, ktorá je povinná vydať bezdôvodné obohatenie v konaní zaťažuje v konaní žalobcu.

28. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalobkyňa ako dlžník a právny predchodca žalovaného ako veriteľ uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom splátkovom úvere na výšku úveru 9.333 Sk, za účelom kúpy spotrebného tovaru - elektroniky. Zmluva o úvere je upravená v ust. § 497 Obchodného zákonníka a z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva záväzok právneho predchodcu žalovaného ako veriteľa poskytnúť žalobkyňi ako dlžníkovi úver v dojednanej sume, a záväzok žalobkyne vrátiť veriteľovi istinu úveru v dohodnutých mesačných splátkach spolu s dojednanou odplatom v podobe úrokov.

29. Z označenia žalobkyne v žiadosti o úver je zrejmé, že žalovaná pri podávaní žiadosti o spotrebiteľský splátkový úver zo dňa 15.5.2002 nekonala v rámci obchodnej, príp. inej podnikateľskej činnosti a naproti tomu právny predchodca žalovaného, ktorému bola žiadosť adresovaná konal v rámci svojej obchodnej činnosti, keď priamo z predmetu podnikania zapísaného v obchodnom registri vyplýva, že poskytuje pôžičky a úvery nebankovým spôsobom z vlastných zdrojov, uzavrel súd, že na uvedenú zmluvu sa vzťahuje zákon č. 258/2001 Z.z. a zároveň ide o typovú/spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, podľa § 23a ods. 1, 2 ktorého majú spotrebiteľia právo na ochranu pred neprimeranými zmluvnými podmienkami, ktoré na škodu spotrebiteľa zakladajú nápadný nepomer medzi právami a povinnosťami zmluvných strán.

30. Nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyňa uplatnila z druhej zmluvy o spotrebiteľskom revolvingovom úvere, ktorý druhý právny úkon je popísaný v danej žiadosti/zmluve o poskytnutí spotrebiteľského úveru v jej časti C. Túto druhú úverovú zmluvu, na základe ktorej jej bola vydaná úverová karta považuje žalobkyňa za absolútne neplatnú.

31. Podstatnými náležitosťami zmluvy o úvere v zmysle § 497 Obchodného zákonníka sú záväzok veriteľa poskytnúť na požiadanie dlžníka v jeho prospech peňažné prostriedky, určenie sumy (limitu) týchto peňažných prostriedkov a záväzok dlžníka vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky a zaplatiť úroky. Predpokladom vzniku zmluvy je zhoda vôle zmluvných strán a zhoda v prejavoch ich vôle na týchto podstatných náležitostiach daného zmluvného typu. Bez splnenia týchto podstatných náležitostí zmluva o úvere nemôže vzniknúť.

32. Základným predpokladom pre vznik právneho úkonu podľa § 34 Občianskeho zákonníka je danosť vôle konajúcej osoby uzavrieť právny úkon s právnymi následkami predpokladanými zákonom. Bez danosti vôle konajúcej osoby nemôže vzniknúť právny úkon. V posudzovanej veci z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že vôľa žalobkyne smerovala k uzavretiu jednej zmluvy o úvere na poskytnutie úveru v sume 9.333 Sk za účelom financovania kúpy spotrebnej elektroniky, o ktorý mala záujem žalobkyňa. Zo žiadosti o úver zo dňa 15.5.2002, v ktorej vypísala žalobkyňa základné parametre uvedeného požadovaného splátkového úveru, nijako nevyplýva, žeby žalobkyňa žiadala aj o úverovú kartu. Z tejto žiadosti o poskytnutie úveru ako aj výsluchu žalobkyne bolo preukázané, že žalobkyňa nemala záujem o úverovú kartu a revolvingový úver, ale zmluvu podpísala u predajcu za účelom poskytnutia úveru na kúpu konkrétneho tovaru. Pred podpisom žalobkyňa podľa jej vyjadrenia nečítala celú zmluvu o úvere aj vzhľadom na malé až nečitateľné ustanovenia v jej pravej časti, a pri čítaní zmluvy sa zamerala na splátkový úver na kúpu tovaru, na výšku splátky tohto spotrebiteľského úveru, ktoré údaje ako vyplýva z listiny sú na jej ľavej strane uvedené väčším písmom. Žalobkyňa ďalej

uviedla, že predajca jej nevytvoril podmienky, neposkytol jej dostatočný čas pre to, aby si mohla prečítať celú zmluvu vrátane obchodných podmienok. Žalovaný nepreukázal, že žalobkyňa pri podpise zmluvy o úvere za účelom kúpy tovaru mala vedomosť o tom, že svojím podpisom zároveň podáva žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru. S poukazom na uvedené skutočnosti súd uzavrel, že absentovala vôľa žalobkyne uzavrieť s veriteľom aj zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej formulárové ustanovenia sa nachádzajú v časti C/. Súd mal teda za to, že zmluva o revolvingovom úvere nevznikla, nebola uzavretá platne. Jedná sa o úkon, na ktorý sa neprihliada. Hľadá sa na taký úkon, ako keby nebol urobený. Uvedený záver súdu nie je v rozpore ani s tým, že žalobkyňa potom ako obdržala zo strany CETELEM SLOVENSKO, a.s. akceptačný list zo dňa 13.9.2002 s úverovou kartou, prostredníctvom karty v nasledujúcich obdobiach čerpala peňažné prostriedky, pretože v čase podpisu žiadosti o úver zo dňa 15.5.2002 chýbala vôľa žalobkyne dohodnúť sa s veriteľom na revolvingovom úvere v konkrétnej výške, na úrokoch z úveru a na splátkach revolvingového úveru.

33. Súd dodáva, že v prípade ustanovení zmluvy o revolvingovom úvere v časti C/ sa jedná zároveň o neplatné dojednanie z hľadiska jeho neprijateľnosti/nepriemeranosti. Pokiaľ je v zmluve o splátkovom úvere do formuláru zmluvy vopred pripraveného dodávateľom vložená aj ďalšia zmluva o revolvingovom úvere vyhotovená menším písmom než zvyšná časť zmluvy, a spotrebiteľ pokiaľ chce spotrebiteľský splátkový úver získať musí podpísať zmluvu obsahujúcu aj zmluvu o revolvingovom úvere, o ktorý výslovne nežiadal, súdy túto situáciu už vyhodnotili tak, že dodávateľ vnútil spotrebiteľovi ďalší právny úkon, o ktorý nemal spotrebiteľ záujem, a náležitosti tohto úveru spotrebiteľ nemohol individuálne ovplyvniť, pretože ich určil iba dodávateľ. Ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá zakladá hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán na neprospech spotrebiteľa v zmysle § 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb., keď podmienkou poskytnutia splátkového úveru na kúpu tovaru bolo podpísanie celého textu formuláru, ktorý obsahuje aj dodávateľom vopred pripravené ustanovenia o druhom úvere vo forme revolvingu a spotrebiteľ túto časť textu zmluvy o revolvingovom úvere (výšku úveru, výšku úrokovej sadzby, výšky splátok) nemôže nijako ovplyvniť. Uvedené konanie veriteľa je v rozpore s obchodnými zvyklosťami, zásadami poctivého obchodného styku, pretože spotrebiteľ bol zbavený možnosti voľby medzi inými ponukami obdobných úverov iných poskytovateľov. Takáto neprijateľná zmluvná podmienka odporuje zákonu a zároveň sa prieči dobrým mravom, a je neplatná v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Okresný súd Banská Bystrica v rozsudku sp. zn. 7C/249/2011-60 zo dňa 30.07.2012 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/374/2012 zo dňa 25.6.2013 vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku obdobné zmluvné ustanovenie o revolvingovom úvere, ktoré do zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.3.2007 vložil iný dodávateľ Home Credit Slovakia, a.s. bez možnosti spotrebiteľa ovplyvniť obsah naoktrojovaného revolvingu.

34. Pretože právny predchodca žalovaného poskytoval peňažné prostriedky žalobkyni na základe zmluvy o revolvingovom úvere, ktorá platne nevznikla, plnenie, ktoré žalobkyni právny predchodca žalovaného poskytol prostredníctvom úverovej karty bolo plnením bez právneho dôvodu, a žalobkyňa bola povinná mu vrátiť len sumu čerpaných peňažných prostriedkov. Právnomu predchodcovi žalovaného nevzniklo voči žalobkyni právo na zaplatenie poplatkov, úrokov, ktoré majú právny základ v zmluve, ktorá nevznikla, nebola uzavretá platne. Preto plnenia, ktoré právny predchodca žalovaného prijal od žalobkyne nad rozsah istiny čerpaných peňažných prostriedkov je plnením bez právneho dôvodu, získal majetkový prospech na úkor žalobkyne a žalobkyňa má nárok na vydanie tohto bezdôvodného obohatenia podľa § 451 ods. 2, § 456 Občianskeho zákonníka voči žalovanému, ktorý je pasívne vecne legitimovaný v tomto konaní, pretože je právnym nástupcom spoločnosti CETELEM SLOVENSKO, a.s., ktorej žalobkyňa vyplatila peňažné prostriedky nad rámec istiny úveru, a po zániku uvedenej obchodnej spoločnosti 30.6.2016 boli ďalšie úhrady nad istinu úveru zo strany žalobkyne poukazované žalovanému. Nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu neplatnosti zmluvy o revolvingovom úvere bol teda dôvodne uplatnený. Z tvrdení žalovaného ako aj potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov zo dňa 18.12.2017, potvrdenia o prijatí splátok zo dňa 18.12.2017 a predložených výpisov z kreditnej karty za obdobie od 6/2009 do 5/2017 bolo preukázané, že žalobkyňa prostredníctvom úverovej karty čerpala peňažné prostriedky v celkovej výške 8.916,34 Eur a uhradila spoločnosti CETELEM SLOVENSKO a.s. celkovú sumu 5.606,63 Eur a žalobkyňa tieto skutočnosti nespochybňovala. Výška bezdôvodného obohatenia predstavuje sumu 3.309,71 Eur (8.916,34 Eur - 5.606,63 Eur). Žalobkyňa uplatnila žalobou zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 1.800,44 Eur. Keďže sa jedná o návrhové konanie, a nejde o konanie o nároku, pri ktorom vyplýva určitý spôsob

vyrovnaní vzťahu z osobitného predpisu, súd nemohol v zmysle § 216 ods. 1 CSP prekročiť žalobný návrh žalobkyne.

35. Neobstojí argumentácia žalovaného obsiahnutá v jeho vyjadrení o tom, že aj ak by bola predmetná zmluva o úvere neplatná pre nedostatok písomnej formy, tak prijatie dlhu z takéhoto právneho úkonu nie je v zmysle 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Podľa citovaného ustanovenia sa za bezdôvodné obohatenie nepovažuje, ak bolo prijaté plnenie premlčaného dlhu alebo dlhu neplatného len pre nedostatok formy. V konaní bolo preukázané, že medzi stranami k uzavretiu zmluvy vôbec nedošlo, pre absenciu vôle žalobkyne. Ustanovenie § 455 ods. 1 Občianskeho zákonníka možno aplikovať len pri naplnení hypotézy tejto právnej normy, teda ak je zmluva neplatná len pre nedostatok formy. Nemožno ho použiť v iných prípadoch, teda ak je zmluva neplatná z iného dôvodu, ako tomu je v danom prípade, keď k vzniku zmluvy pre neexistenciu vôle žalobkyne vôbec nedošlo.

36. Žalovaný vo svojich vyjadreniach riadne namietol premlčanie práva na vydanie bezdôvodného obohatenia. Uviedol dátum, od ktorého rátať počiatok plynutia premlčania ako aj dĺžku premlčacej doby, ktorá uplynula pred podaním žaloby na súd. Predmetné právo je právom majetkovým a preto podlieha premlčaniu. Súd sa teda zaoberal vznesenou námietkou premlčania, pretože premlčané právo podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno priznať. Občiansky zákonník v ustanoveniach § 107 ods. 1, ods. 2 rozlišuje subjektívnu dvojročnú premlčaciu dobu a objektívnu trojročnú a objektívnu desaťročnú premlčaciu dobu. Počiatok plynutia subjektívnej dvojročnej premlčacej doby viaže ustanovenie § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka na moment, keď sa oprávnená osoba dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jej úkor obohatil. Za účelom zaručenia právnej istoty v zmluvných vzťahoch Občiansky zákonník stanovuje v § 107 ods. 2 aj trojročnú objektívnu premlčaciu dobu a 10 ročnú objektívnu premlčaciu dobu v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia, ktoré plynú od momentu kedy došlo k bezdôvodnému obohateniu. Objektívna premlčacia doba je konečná, nemôže byť predĺžená subjektívnou premlčacou dobou. Právo sa však premlčí uplynutím subjektívnej premlčacej doby, ktorá môže uplynúť ešte pred uplynutím objektívnej premlčacej doby.

37. Pre posúdenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby je významná skutočná vedomosť oprávneného a nie len možnosť vedomosti o vzniku bezdôvodného obohatenia. Skutočnú vedomosť žalobkyne o vzniku bezdôvodného obohatenia je potrebné vidieť v inom okamžiku ako v oboznámení sa so skutočnosťou, že úverová zmluva je neplatná (resp. ničotný právny úkon), v dôsledku čoho nevznikol žalovanému nárok na odplatu podľa zmluvy. Aby na strane žalobkyne mohlo byť usudzované na jej vedomosť o bezdôvodnom obohatení, musela poznať právo, teda, že v dôsledku nedodržania zákonných ustanovení o uzatváraní právnych úkonov je zmluva o revolvingovom úvere neplatná, vrátane ustanovení o úrokoch a poplatkoch zo zmluvy o úvere. Vedomosť o obsahu práva je ovládaná zásadou „neznalosť práva neospravedlňuje“, a znalosť práva sa u jeho adresátov (bez ohľadu na to, či majú alebo nemajú právnické vzdelanie) nevyvrátiteľne predpokladá v zmysle § 2 zákona č. 1/1993 Z. z. o Zbierke zákonov Slovenskej republiky, pričom za okamžik vzniku skutočnej vedomosti o obsahu práva u žalobkyne je potrebné považovať deň účinnosti právneho predpisu. Vedomosť o tom, že zmluva je neplatná, pretože v nej bol žalobkyňa nanútený ďalší úver vo forme revolvingu treba viazať na okamih po podpise zmluvy, kedy sa žalobkyňa najskôr mohla oboznámiť s celým jej obsahom (keďže ako uviedla pred podpisom jej nebolo umožnené prečítať celú zmluvu), pričom najneskôr uvedenú vedomosť získala žalobkyňa z doručeného akceptačného listu veriteľa zo dňa 13.9.2002 s priloženou úverovou kartou, v ktorom liste veriteľ žalobkyňu oznámil, že akceptuje jej návrh na uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere s úverovým rámcom do 20.000 Sk. Vedomosť žalobkyne o tom, že zo strany žalobkyne došlo pri splácaní úveru právnomu predchodcovi žalovaného k plneniu nad rámec poskytnutej istiny nastáva okamžikom, kedy žalobkyňa uhradí splátku, ktorou poskytnutú istinu prvýkrát preplatí. Žalobkyňa totiž poznala výšku čerpaných peňažných prostriedkov ako aj výšku splátok, ktoré uhradila, a bola schopná sa jednoduchým matematickým výpočtom dozvedieť, kedy začala platiť nad rámec istiny revolvingového úveru. To, kedy sa oprávnený dozvedel (dospel k záveru), ako takýto jeho nárok, vyplývajúci z týchto skutkových okolností, možno právne kvalifikovať, nie je pri posudzovaní okamihu začatia plynutia subjektívnej premlčacej doby vôbec relevantné. Uvedené závery korešponujú so závermi Najvyššieho súdu SR v rozsudku sp. zn. 1Cdo 67/2011, závermi Najvyššieho súdu ČR v rozhodnutiach sp. zn. 28Cdo 685/2011, sp. zn. 28Cdo 3977/2007 a aj so závermi Krajského súdu v Trenčíne v rozsudkoch sp. zn. 17Co 315/2017 zo dňa 6.9.2017, sp. zn. 17Co 372/2015 zo dňa 27.4.2016.

38. Žalobkyňa podala žalobu na súd dňa 16.6.2017. Odo dňa nasledujúceho po dni prvej platby žalobkyne nad rámec istiny úveru začala plynúť dvojočná subjektívna premlčacia doba. Vzhľadom na dvojočnú subjektívnu premlčaciu dobu premlčané sú plnenia, ktoré žalobkyňa nad rámec istiny úveru, teda bez právneho dôvodu uhradila právnemu predchodcovi žalovaného pred 16.6.2015. V rámci tohto obdobia žalobkyňa poslednú úhradu vykonala dňa 10.6.2015 v sume 48 Eur. Od nasledujúceho dňa po úhrade tejto splátky úveru, t.j. od 11.6.2015 začala plynúť dvojočná subjektívna premlčacia doba, ktorá plynula bez prerušenia a uplynula márne dňa 11.6.2017. Ak je premlčaná táto úhrada nad rámec istiny úveru, je z hľadiska časového zrejme, že premlčané sú aj všetky predchádzajúce úhrady žalobkyne nad rámec istiny úveru. Nepremľčané sú úhrady žalobkyne vykonané od 10.7.2015 do 10.3.2017 spolu v sume 1.349 Eur. Od 30.6.2016, kedy pôvodný veriteľ zanikol, boli plnenia žalobkyne poukazované v prospech jeho právneho nástupcu - žalovaného.

39. Súd po vykonanom dokazovaní uzavrel, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre aplikáciu objektívnej 10 ročnej premlčacej doby ako to navrhovala žalobkyňa v žalobe. Nebolo totiž preukázané, že žalovaný získal bezdôvodné obohatenie úmyselne, čo je zákonnou podmienkou pre použitie 10 ročnej premlčacej doby v zmysle § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Pre vznik záväzku z bezdôvodného obohatenia sa nevyžaduje zavinenie povinnej osoby, ktorá sa bezdôvodne obohatila na úkor inej osoby. Ak však oprávnená osoba tvrdí, že povinná osoba získala na jej úkor úmyselne majetkový prospech bez právneho dôvodu, musí oprávnená osoba preukázať úmyselné konanie povinnej osoby, pri ktorom došlo k bezdôvodnému obohateniu. Zavinenie je vybudované na zložke vedomostnej a zložke vôľovej. Podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy alebo nepriamy. O priamy úmysel pri bezdôvodnom obohatení podľa Občianskeho zákonníka ide vtedy, pokiaľ ten, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatil, vedel, že svojím konaním získa bezdôvodné obohatenie a chcel ho získať. O nepriamy úmysel ide ak ten, kto sa na úkor iného obohatil, vedel, že svojím konaním môže získať bezdôvodné obohatenie a pre prípad, že sa tak stane, bol s týmto následkom uzrozumený. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívaní praxi právneho predchodcu žalovaného pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv. S poukazom na okolnosti uzavretej úverovej zmluvy bola žalobkyňa povinná preukázať, že právny predchodca žalovaného v čase uzavretia zmluvy o úvere a následne žalovaný v čase prijatia plnení nad rámec istiny úveru na základe tejto zmluvy skutočne vedel, a chcel získať bezdôvodné obohatenie alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Z úverovej zmluvy, ktorú sporové strany uzavreli v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, vyplýval pre žalobkyňu ako dlžníka záväzok, že poskytnuté peňažné prostriedky veriteľovi vráti a zaplatí mu úroky. Je nesporné, že veriteľ chcel získať odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver, keďže za týmto účelom veriteľ uzatvára zmluvu o úvere s dlžníkom. Uvedené však nedokazuje jeho úmysel získať bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne. V čase uzavretia zmluvy ani v čase prijatia platieb od žalobkyne (posledná platba zo dňa 10.3.2017) nemohol žalovaný, resp. jeho právny predchodca vedieť ani predpokladať, že o niekoľko rokov neskôr posúdi súd zmluvu o úvere ako ničotnú, resp. neplatnú právny úkon, ktorý nevyvolal právom predpokladané právne následky, a teda že z ktorého veriteľovi voči žalobkyňi ako dlžníkovi nevznikol nárok na úroky a poplatky (odplatu) dojednané v zmluve. Nemožno prehľadnúť fakt, že uvedené závery súdov sú výsledkom súdneho výkladu na vec vzťahujúcich sa právnych predpisov, pričom právny predchodca žalovaného si uvedené právne predpisy v čase uzavretia zmluvy o úvere vykladal inak ako ich vykládali neskôr súdy v rámci rozhodovacej praxe. V uvedenom časovom období dochádzalo aj k zmenám zákonných ustanovení upravujúcich spotrebiteľské zmluvy. Navyše rozhodovacia činnosť všeobecných súdov nebola vždy rovnaká a stávalo sa, že pokiaľ jeden súd nárok zo spotrebiteľskej zmluvy pripravenej právnym predchodcom žalovaného a uzatvorenej so spotrebiteľom priznal, iný okresný súd nárok z obdobnej spotrebiteľskej zmluvy vyhodnotil ako nedôvodný. Vzhľadom na uvedené je len ťažko možné jednoznačne a nespochybniteľne preukázať úmysel právneho predchodcu žalovaného, ako veriteľa uzatvárať zmluvy o spotrebiteľskom úvere s úmyslom sa bezdôvodne obohacovať na úkor spotrebiteľov ako ani úmysel žalovaného prijatím plnení nad rámec istiny úveru bezdôvodne sa obohacovať na úkor žalobkyne. Žalobkyňa neprodukovala dôkazy, z ktorých by vyplývalo, že v čase uzavretia zmluvy bolo príslušným orgánom (napr. súdom, alebo iným orgánom dohľadu) právnemu predchodcovi žalovaného vytýkané, že nedošlo k vzniku zmluvy o revolvingovom úvere, resp. neplatnosť takýchto zmlúv, a žeby z konania žalovaného, resp. jeho právneho predchodcu bolo možné bez akýchkoľvek pochybností odvodiť úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť na úkor žalobkyne. V obdobných konaniach o vydanie bezdôvodného obohatenia nebolo súdmi vyhodnotené konanie dodávateľa iba vzhľadom na jeho zaužívanú prax pri uzatváraní zmlúv so spotrebiteľmi a prijímaní plnení z týchto zmlúv ako úmyselné konanie za účelom získania bezdôvodného obohatenia, pokiaľ nebol bez pochyb vzhľadom na konkrétne

okolnosti prípadu preukázaný úmysel žalovaného bezdôvodne sa obohatiť (napr. rozsudky Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co 68/2018 zo dňa 20.6.2018, sp. zn. 5Co 11/2018 zo dňa 8.5.2018, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co 1015/2014 zo dňa 25.4.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co 332/2017 zo dňa 28.3.2018).

40. Súd nemal za to, že vznesenie námietky premlčania žalovaným v tomto konaní je výkonom práva v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Námietka premlčania je zákonným inštitútom, ktorého účelom je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva na súde a zároveň zabrániť stavu právnej neistoty na strane povinných osôb, ktoré by v prípade neexistencie inštitútu premlčania boli nútené splniť si svoje povinnosti aj po časovo neprimeranej dobe. Nie je vylúčené, aby aj taký výkon práva, ktorý je v súlade so zákonom predstavoval konanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi a preto nepožíval právnu ochranu. O takýto prípad však môže ísť iba celkom výnimočne. V rozpore s dobrými mravmi môže byť však len taký výkon práva, ktorý je výrazom zneužitia tohto práva na úkor druhej strany sporu, pričom vo vzťahu k vznesenej námietke premlčania môže o takýto prípad ísť len vtedy, ak druhá strana sporu márne uplynutie premlčacej doby nezavinila a voči nej by za tejto situácie priznanie účinkov premlčania bolo neprimerane tvrdým postihom v porovnaní s rozsahom a charakterom uplatňovaného práva a dôvodmi, pre ktoré svoje právo včas neuplatnil. V danom prípade však žalobkyňa netvrdila a ani súdom neboli zistené žiadne relevantné konkrétne okolnosti, ktoré by opodstatňovali záver o tom, že vznesená námietka premlčania práva zo strany žalovaného predstavuje výkon práva v rozpore s dobrými mravmi. Neboli zistené také objektívne okolnosti, ktoré by žalobkyni bránili uplatniť svoje právo na súde pred uplynutím zákonnej premlčacej doby, a ktoré okolnosti by zavinil žalovaný, resp. jeho právny predchodca. Bolo potrebné vziať zreteľ aj na zásadu práva patria bdelym (pozorným, ostražitým, opatrným, starostlivým), teda tým, ktorí svoje oprávnenia uplatňujú včas a s dostatočnou starostlivosťou a predvídavosťou. Je predovšetkým vecou nositeľov práv, aby svoje práva uplatňovali, bránili a starali sa o ne, inak ich podcenením či zanedbaním môžu strácať svoje práva. Žalobkyňa, aby predišla premlčaniu časti svojho práva mala možnosť vlastným úsilím si toto právo ustrážiť, riadne a včas ho uplatniť vykonaním príslušného procesného úkonu. Je teda zrejmé, že márne uplynutie premlčacej doby ohľadom časti nároku nemožno pričítať v žiadnom rozsahu žalovanému, ale ide výlučne o zavinenie žalobkyne, ktorá má dbať o to, aby si práva na súde uplatnila včas.

41. Súd po vykonaní dokazovania žalobe o zaplatenie bezdôvodného obohatenia v sume 1.349 Eur výrokom I. vyhovel, a vo zvyšku žalobu o zaplatenie bezdôvodného obohatenia z dôvodu opodstatnene vznesenej námietky premlčania práva výrokom II. zamietol.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 255 ods. 2 CSP Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

44. Žalobe bolo vyhovené len čiastočne čo do zaplatenia sumy 1.349 Eur, čo predstavuje zo žalobou uplatneného nároku 1.800,44 Eur úspech žalobkyne v rozsahu 74,93%, a žaloba bola zamietnutá vo zvyšku o zaplatenie sumy 451,44 Eur, čo predstavuje úspech žalovaného v rozsahu 25,07%. Súd vzhľadom na zásadu úspechu podľa § 255 ods. 1, ods. 2 CSP výrokom III. vyslovil, že prevažne úspešná žalobkyňa má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,86% (74,93% - 24,07%). O výške náhrady trov konania súd podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 2 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1 CSP v odvolaní treba uviesť tieto všeobecné náležitosti: ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý ďalší subjekt

dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 365 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.